

stebehandlede lovforslaget om traktaten den 21. oktober sidste år. Men jeg vil da også sige, at det er vigtigt at få præciseret, at den ny EU-traktat, Amsterdamtraktaten, efter Det Konservative Folkepartis opfattelse giver et bedre EU.

Vi mener, at Amsterdamtraktaten er med til at sikre, at historiens største fredsprojekt bliver gennemført i Europa, nemlig udvidelsen af EU med Øst- og Centraleuropa. Vi ser også Amsterdamtraktaten og den deraf følgende udvidelse som en cementering af det fædrelandenes Europa, som vi ønskede os, ikke mindst fordi vi, når vi bliver 30 medlemslande, i endnu højere grad, end vi hidtil har set det, vil se EU-samarbejdet blive koncentreret om de områder, hvor hele Europa sammen skal vedstå sig fælles løsninger.

Når vi læser Amsterdamtraktaten, ser vi den som en udbygning af det europæiske samarbejde, men hvor grundideen er bevaret, og den grundidé må vi ikke glemme, for det er faktisk den, der stadig væk er hjerteblodet i det europæiske samarbejde. Den repræsenterer det Europa, som Det Konservative Folkeparti mere end noget andet parti har sloges for at kunne realisere de sidste mange år.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi europæere har sloges med hinanden, næsten siden vi lærte at kaste med sten, og vi kom først for alvor i dialog med hinanden efter Anden Verdenskrig. Det medførte, at vi åbnede for handel, og at vi så småt begyndte at indgå politiske aftaler, og herved blev behovet for at koordinere også større og større.

Heldigvis var der en klarsynet statsmand i Vesteuropa, der så et samarbejde på det økonomiske og politiske plan som den bedste fredsfor sikring, man kunne få. Argumentet var noget i retning af, at hvis man sælger bilmotorer, oste og kobberplader til hinanden, er sandsynligheden for, at man griber til våben i en konflikt, meget minimal. Eller som Jean Monnet, som var en af ophavsmændene bag EU, sagde det: Vi forener ikke lande, vi forener folk. Det mener Det Konservative Folkeparti fortsat er gældende.

Valget er jo sådan set meget enkelt. I dag står vi over for at skabe noget i fællesskab eller være ligegyldige hver for sig. Derfor ser vi også Amsterdamtraktaten som en fuldstændig naturlig udbygning af Maastrichttraktaten på de områder, hvor vi mener, at det europæiske samarbejde trænger til at blive forbedret.

Jeg synes også, det er vigtigt at få understreget her, at baggrunden for, at samarbejdet så relativt hurtigt skulle op til revision igen efter Maastricht, ikke skyldes EU's trang til at rage til sig, eller at Unionen ruller videre, sådan som EU-modstanderne demagogisk påstår det. Tværtimod er det ikke nogen hemmelighed, at Amsterdamtraktaten er blevet til med det hovedformål at gøre EU klar til udvidelsen med de øst- og centraleuropæiske lande, og derfor startede man for lang tid siden en regeringskonference, som skulle udmønte sig i en ny traktat.

Hvis vi siger ja til Amsterdamtraktaten, vil EU kunne starte udvidelsen med minimum 10 nye lande. Det, som jeg synes er vigtigt at huske på, er, at udvidelsen har været en mærkesag for os. Op igennem 1960'erne, 1970'erne og 1980'erne stod vi fast på at love østblokken frihed, demokrati og fri markedsøkonomi, og vi faldt ikke på halen for fredsbevægelser og socialistiske protestbevægelser, der pressede på for at få os til at acceptere et tvedelt Europa.

Vi stod fast, og nu er vores drøm blevet en realitet. Derfor forpligter vi os nu til at sige ja til Amsterdamtraktaten, som netop indeholder demokrati og menneskerettigheder, og som ligger fast på de principper, som vi mente var afgørende for Øst- og Centraleuropa. Vores samvittighed byder os simpelt hen at sige ja.

Det er vigtigt nøgternt at konstatere, at hvis EU ikke gøres mere effektivt, forenkles og gøres mere fleksibelt, sådan som Amsterdamtraktaten foreslår, bliver der ikke nogen udvidelse lige nu. Det gør der måske senere, men det vil være at svigte vores forpligtelser, hvis vi på nuværende tidspunkt begynder at lægge sten i vejen for udvidelsen.

Jeg synes altså, det er vigtigt at få understreget, at Amsterdamtraktaten er en forudsætning for, at udvidelsen kommer til at køre som planlagt, men den ny traktat er ikke kun et spørgsmål om udvidelsen. Den indeholder også en lang række forbedringer, som vil gøre EU bedre set med borgernes øjne.

For det første er Amsterdamtraktaten læselig. Den er udarbejdet til EU's borgere frem for til systemet. Man har vendt et spejl mod sig selv og har spurgt, hvilke områder borgerne gerne vil have bedre løsninger på, og hvilke områder der ikke fungerer godt nok i dag, eller som vil få problemer efter udvidelsen.

Med andre ord: Der er både tale om at forbedre eksisterende regler og tage nye initiativer,